

MĚSTO PŘÍBRAM

STAROSTA MĚSTA

Váš dopis: UOOU-02090/21-3
Spisová značka: SZ MeUPB 56450/2021/2
Číslo jednací: MeUPB 56450/2021
Datum: 17. 6. 2021

Úřad pro ochranu osobních údajů
Pplk. Sochora 27
170 00 Praha 7

Vyřizuje: Mgr. Radka Škubalová
E-mail: radka.skubalova@pribram.eu
Telefon: 318 402 367

Žadatel: **Tomáš Mosler,**
bytem Jánská 555, 261 01 Příbram VI – Březové Hory

Povinný subjekt: Město Příbram
Městský úřad Příbram
IČO: 00243132
se sídlem: Tyršova 108, 261 01 Příbram I

Rozklad Povinného subjektu proti usnesení Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 2.6.2021 č.j. UOOU-02090/21-3

datovou schránkou

Dne 2.6.2021 bylo povinnému subjektu doručeno výše popsané usnesení Úřadu pro ochranu osobních údajů, kterým bylo k podnětu žadatele zahájeno přezkumné řízení podle ust. § 95 odst. 1 správního řádu ohledně rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 21.4.2021 č.j. 051506/2021/KUSK, sp. zn. SZ_020906/2021/KUSK, zn. InfZ OÚ 53/21 (dále jen „přezkoumávané rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Příbram o odmítnutí žádosti ze dne 11. března 2021, č. j. MeUPB 30554/2021, sp. zn. SZ MeUPB 107204/2020/9, a zamítnuto odvolání žadatele. Uvedeným rozhodnutím pak Městský úřad Příbram jako orgán povinného subjektu rozhodl o odmítnutí poskytnutí informace žadateli k jeho žádosti ze dne 8.12.2020, a to s odkazem na ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., tedy z důvodu, že se jedná o informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.

Své shora uvedené usnesení Úřad pro ochranu osobních údajů odůvodnil závěrem, že lze důvodně pochybovat o tom, že nadřízený orgán při vydání rozhodnutí postupoval v souladu s ustanovením § 2 a § 89 odst. 2 správního řádu, když rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí požadovaných informací potvrdil.

S výše uvedeným usnesením pak povinný subjekt, respektive jeho orgán, Městský úřad Příbram (dále jen „**odvolatel**“), nesouhlasí a v zákonné lhůtě je proto napadá tímto

r o z k l a d e m.

Odvolatel se předně domnívá, že Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „přezkumný orgán“) jakožto nadřízený orgán ve smyslu ust. § 95 odst. 1 správního řádu a ust. § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., v platném znění, může rozhodnout o zahájení přezkumného řízení pouze za předpokladu, že po předběžném přezkoumání napadeného rozhodnutí dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že uvedené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Jelikož o zahájení přezkumného řízení rozhoduje přezkumný orgán usnesením, bylo jeho povinností takové rozhodnutí odůvodnit způsobem, popsaným v ust. § 68 odst. 3 správního řádu, tedy mimo jiné v odůvodnění uvedeného rozhodnutí uvést i to, jakými úvahami se přezkumný orgán při rozhodování řídil při hodnocení důkazů obsažených ve spisu a při výkladu příslušných zákonných ustanovení. Přezkumný orgán však odůvodnění svého rozhodnutí omezil pouze na lakonické konstatování, že „lze důvodně pochybovat o tom, že nadřízený orgán při vydání rozhodnutí

postupoval v souladu s ustanovením § 2 a § 89 odst. 2 správního řádu". Z uvedeného odůvodnění však nelze zjistit, jaké skutečnosti, závěry nebo úvahy vedly přezkumný orgán k uvedenému závěru, potažmo nelze dovodit, jak z uvedených závěrů lze usuzovat na to, že lze mít důvodně za to, že přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (samotné podezření totiž není ve smyslu ust. § 95 správního řádu důvodem pro zahájení přezkumného řízení).

Z tohoto pohledu se proto odvolateli jeví napadené usnesení přezkumného orgánu jako nepřezkoumatelné, kdy nelze dovodit, na základě jakých úvah a skutkových závěrů přezkumný orgán dovozuje, že lze přezkumné řízení zahájit, tudíž je pro odvolatele také krajně obtížné s takovým usnesením přezkumného orgánu argumentačně polemizovat, neboť jeho důvody zůstávají účastníkům řízení i osobám, kterým bylo napadené usnesení oznámeno, skryty.

Z uvedeného důvodu se proto odvolatel níže krátce vyjádří jen k obsahu podnětu samotného žadatele, kterým se tento obrátil na přezkumný orgán.

Odvolatel má totiž za to, že v daném případě nelze dovozovat, že by snad mohlo být ve věci postupováno stejně, jako by ještě nebyly zahájeny úkony trestního řízení a na povinný subjekt, jakožto účastníka takového trestního řízení v pozici poškozeného, by nebyly kladeny povinnosti dle ust. § 8b odst. 1 a ust. § 8 odst. 7 trestního řádu, **o kterých byl před vydáním přezkoumávaného rozhodnutí příslušným policejním orgánem také důrazně poučen.**

Jinak řečeno, ust. § 11 odst. 4, písm. a) InfZ podle názoru odvolatele neopravňuje povinný subjekt odlišný od orgánu činného v trestním řízení provádějícího úkony trestního řízení (vyšetřování), aby si sám, bez informací o průběhu trestního řízení, taktice vyšetřovatele, zjištěných skutečnostech a dalších okolnostech, které z principu může znát pouze samotný orgán provádějící úkony trestního řízení, posoudil a vyhodnotil, zda by poskytnutí požadované informace ohrozilo nebo zmařilo účel trestního řízení. Na takovou otázku může zodpovědně a plnohodnotně odpovědět vždy pouze orgán činný v trestním řízení, který zajišťuje realizaci trestního řízení, nikoliv jeho účastník či slyšený svědek nebo jiná osoba, která v rámci trestního řízení poskytuje policejnímu orgánu potřebné informace.

Jinak řečeno, **ve věci vedeného trestního řízení musí být povinným subjektem, právě již s ohledem na dikci ust. § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, ale i na dikci ust. § 8 odst. 7 a ust. § 8a odst. 1 trestního řádu, pouze příslušný orgán zajišťující vedení trestního řízení, který je také schopen vyhodnotit, zda jsou podmínky dle ust. § 11 odst. 4, písm. a) InfZ splněny či nikoliv.**

Opačný výklad by byl zcela absurdní a nebylo by podle něj možné zajistit smysl a účel ust. § 11 odst. 4 InfZ a ust. § 8 odst. 7 a ust. § 8a odst. 1 trestního řádu, tedy ochranu řádného průběhu trestního řízení a naplnění jeho účelu, neboť osoby, které v rámci trestního řízení pouze poskytovaly a poskytují dílčí informace a součinnost (ať již jako oznamovatelé, svědci, dotčené orgány a podobně), nemohou samy bez znalosti trestního spisu a taktiky vyšetřování vyhodnotit, která z informací, kterými v rámci své aktivity v trestním řízení disponují, je způsobila ohrozit účel trestního řízení.

Za daných okolností při absenci zproštění odvolatele povinnosti mlčenlivosti v rámci probíhajícího trestního řízení, proto odvolatel nemohl než postupovat dle ust. § 11 odst. 4 InfZ.

Pokud by pak měl žadatel v úmyslu polemizovat o tom, kterou z informací z trestního spisu lze či nelze poskytnout v rámci informační povinnosti dle InfZ, je třeba zdůraznit, že se v takovém případě měl, mohl a nadále může obrátit na příslušný orgán činný v trestním řízení, který po vyhodnocení obsahu spisu a zjištěných skutečností posoudí, kterou informaci z trestního spisu lze s ohledem na ust. § 11 odst. 4 InfZ žadateli poskytnout, a kterou nikoliv.

Z uvedených důvodů se proto odvolatel domnívá, že je na místě, aby předseda úřadu napadené usnesení s ohledem na jeho nepřezkoumatelnost, ale i s ohledem na to, že zde není důvod domnívat se, že by přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, **z r u š i l.**

Mgr. Jan Konvalinka, starosta

